

ת"פ 21395/12/13 - מדינת ישראל נגד יעקב רויטרוב, משה רחמנוב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 21395-12-13 מדינת ישראל נ' רויטרוב ואח' 29 מרץ 2015

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשמים	1. יעקב רויטרוב 2. משה רחמנוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי ועו"ד אבי שגב

הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד שילה דורפמן

גזר דין

1. המדינה הגישה נגד שני הנאשמים כתב אישום המייחס לנאשם 1, יליד 1989, ביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר וחבלה חמורה, ולנאשם 2, יליד 1990, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

2. ביום 22.4.2014 הגיעו הצדדים להסדר טיעון עם נאשם 2, לפיו תוקן כתב האישום בעניינו בלבד והוא הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2, ביום 17.12.2013 בשעה 4:00 או בסמוך, במועדון "ארליך/בלו בר" באזור התעשייה אריאל, התגלע ויכוח בין רון איסקוב, יעקב איסקוב ומשה איסקוב (להלן - "רון", "יעקב" ו"משה", בהתאמה), לבין אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. האחר קילל את משה ומשה דחף את האחר.

יעקב ניסה למנוע מהאחר לרדוף אחר משה, שירד לקומה התחתונה במועדון, והאחר החל מכה באגרופים את יעקב. נאשם 1, שבילה במועדון יחד עם האחר והיה בגילופין, הגיע למקום, הפיל את יעקב ובעט בו, ובהמשך הפילו שוב לרצפה תוך שאחז בצווארו. נגרמו ליעקב חבלות. משה ניסה להרחיק את נאשם 1 מיעקב, והאחר משך את משה

וחבט באגרופ בפניו. נאשם 1 עזב את יעקב, פנה למשה, התיישב עליו, חבט בפניו שלוש פעמים, גרר אותו ברגלו למרכז החדר, ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה משך את משה, שהיה מעולף, הצידה. כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרם למשה שבר עם תזוזה ובועות אויר בקיר קדמי של הסינוס המקסילרי השמאלי.

באותה עת הגיע למקום במהירות נאשם 2 ורץ לעבר רון, תפס אותו בידיו והחל להכותו באגרופים בפניו.

3. נאשם 1 ניהל הוכחות (בהליך מקוצר מאוד כתוצאה מהסכמות דיוניות בין הצדדים), ובסופו של דבר הורשע בביצוע שתי העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו: חבלה חמורה ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

בהכרעת הדין קבעתי כי המאשימה הוכיחה כי במהלך קטטה המונית תקף נאשם 1, שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, את יעקב ואת משה: בשלב מסוים אחז ביעקב, חנק אותו מאחור והפילו לרצפה. אנשים רבים הצטרפו למהומה וחלקם בעטו ביעקב. לאחר זמן תפס הנאשם את משה, חבל באמצעות אגרופיו בפלג גופו העליון, הפילו ארצה מספה עליה ישב אותה עת, ומשך אותו ברגלו לתוך קבוצה גדולה של אנשים שעמדו בסמוך.

המאשימה לא הוכיחה כי מעשיו של נאשם 1 הם שגרמו לשבר באפו של משה או לחבלות בגופו של יעקב. בהכרעת הדין דחיתי אף את טענת המאשימה כי התפתחה שותפות ספונטנית בין הנאשם למי שפגע במתלוננים, וקבעתי כי לנאשם 1 אחריות לפגיעה רק בהתאם לסעיף 34א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

4. לחובתו של נאשם 1 רישום אחד ללא הרשעה בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר משנת 2008, בגינה נדון (בשנת 2010) לשל"צ ופיצוי למתלון.

5. הוגשו בעניינו של נאשם 1 שני תסקירים. עולה מהם כי הנאשם 1 יליד רוסיה, עלה לישראל עם משפחתו בשנת 1994. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בחיל התותחנים ומשרת כיום במילואים. לאחר שחרורו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות והחל לימודים בתחומי העיצוב והנדסת הקול - אותם לא סיים. שירות המבחן מכיר את נאשם 1 מהרשעתו הקודמת בעבירת אלימות והמליץ בשעתו על של"צ ללא הרשעה. הנאשם היה נתון בפיקוח מעצר במשך 11 חודשים. הוא שולב בקבוצה ייעודית לעצורי בית ואף שהתמיד בהגעה למפגשים, ניכר היה שהתקשה להכיר בדפוסיו האלימים. לאחר סיום הקבוצה, בחודש נובמבר 2014, הגיע הנאשם למפגשים פרטניים מהם נתרם יותר. בהמשך התברר כי הנאשם עתיד להשתלב שוב בקבוצה טיפולית. הנאשם נטל אחריות על העובדה שהתנהגותו האלימה גרמה להסלמת האירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית, ובמצבים קיצוניים, בפרט בהיותו בגילופין, עלול להגיב בתוקפנות תוך קושי בוויסות דחפיו.

עם זה, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע בעניינו של הנאשם ונוכח השתלבותו בטיפול המליץ שירות המבחן לאמץ בעניינו של נאשם 1 את הפן השיקומי, להעמידו במבחן ולגזור עליו של"צ בהיקף 250 שעות.

6. לחובתו של נאשם 2 הרשעה אחת בעבירות אלימות חמורות משנת 2011, בגין נדון בשנת 2012 למאסר בפועל שרוצה בעבודות שירות.

7. גם בעניינו של נאשם 2 הוגשו שני תסקירים. מהתסקירים עולה כי נאשם 2 עלה אף הוא מחבר העמים. נאשם 2 אובחן כלקוי למידה והתקשה ללמוד במסגרות החינוך. על אף קשייו סיים 12 שנות לימוד בתיכון מקצועי. במהלך שירותו הצבאי עבד נאשם 2 כמאבטח במועדון ובמסגרת זו ביצע את עבירתו הקודמת ואז שוחרר מהשירות. במסגרת האבחון הקודם נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ובית המשפט גזר על הנאשם, כאמור, מאסר שרוצה בעבודות שירות. הפעם שיתף הנאשם באופן מלא במעשיו ביום האירוע וציין כי היה בגילופין. נאשם 2 טען כי בשנה האחרונה ערך שינוי בחייו, מיתן את תגובותיו וניתק את קשריו השוליים. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון הנשקפת מפני הנאשם היא בינונית והפנה אותו לטיפול. נאשם 2 החל הליך טיפולי לפני זמן קצר, ונוכח שיתוף הפעולה הראשוני (בתסקיר הראשון בעניינו נאמר במפורש כי נאשם 2 לא השתלב בטיפול בבעיית האלימות שלו), והעובדה כי עבודות שירות יפגעו בעבודתו (וביכולתו לכלכל את אמו החולה), המליץ שירות המבחן גם במקרה זה על של"צ בהיקף 250 שעות.

8. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשמים מתאימים לבצע עבודות שירות.

9. נאשם 1 העיד שלושה עדים לעונש: שני מכרים מתקופת הבחירות ברשויות המקומיות ובעל תפקיד במועצת אריאל שהעיד אודות מעורבות הנאשם בעזרה לזולת.

תמצית טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה, עו"ד רינת מזרחי ורוית צמח, טענו כי מתחם העונש ההולם את עניינו של נאשם 1 נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ונוכח הפגיעות שנגרמו למתלוננים עתרו למאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי לשני המתלוננים. המאשימה עתרה לעבודות שירות בעניינו של נאשם 2.

הוצגה פסיקה לעונש.

11. ב"כ הנאשמים, עו"ד שילה דורפמן, הזכירה כי נאשם 1 הורשע באחריות לפגיעות שנגרמו למתלוננים מכוח סעיף 34א לחוק העונשין ולא היה מודע בפועל לאפשרות גרימתן. היא הפנתה לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, לאמור בתסקירים, ולתנאי השחרור בערובה בעניינו של כל נאשם. בנסיבות אלה בקשה הסגורית לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, ולאמץ את המלצת שירות המבחן בכל הקשור לנאשם 2.

גם ההגנה הציגה פסיקה לעונש.

נאשם 1 בדברו האחרון לעונש אמר שמתבייש על המצאו בבית המשפט; נאשם 2 התנצל על העבירה שביצע.

דין

12. צעירים שיכורים התקוטטו במועדון. חלק מהמשתתפים נפגעו במסגרת הקטטה ההמונית.

לנאשם 1 מעורבות רבה באירוע, ובין היתר תקף ללא כל פרובוקציה את שני המתלוננים. לשני המתלוננים נגרמו חבלות גוף. חבלתו של משה הייתה חבלה משמעותית: שבר מרוסק באף. עם זה, אחריותו של נאשם 1 לפגיעות נקבעה מכוח סעיף 34א לחוק העונשין, קרי: מודעות בכוח לאפשרות גרימת התוצאה.

מעורבותו של נאשם 2 באירוע הייתה משנית יחסית לנאשם 1, אך גם הוא תקף באגרופים את אחד המעורבים בקטטה.

13. בשים לב לערך המוגן החשוב שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשמים (ערך השמירה על שלמות הגוף), לנסיבות המקרה כפי שפורטו לעיל, לרבות העובדה כי שני הנאשמים היו בגילופין בעת האירוע, ולמדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בתחום זה של אלימות חסרת פשר שמפגינים צעירים זה כלפי זה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עניינו של נאשם 1 הוא מאסר לריצוי בפועל בהיקף של שמונה חודשים עד 24 חודשים.

מתחם העונש ההולם את מעשהו של נאשם 2, כמתחייב מחלקו השונה, הוא מאסר בפועל בהיקף של מספר חודשים, שניתן לריצוי בעבודות שירות עד מאסר בן שנה.

14. נוכח תהליך השיקום הארוך והמשמעותי בעניינו של נאשם 1, ובהתחשב בזמן הרב שחלף מעת ביצוע העבירה, בכך שלא נפתחו לנאשם 1 תיקים חדשים, בכך שייעל את ההליך בצורה משמעותית כך שלא נשמעו עדים, ובנסיבותיו האישיות, החלטתי לחרוג בעניינו של נאשם 1 ממתחם העונש ההולם.

מידת החריגה ממתחם העונש ההולם לא תהיה מרבית, כפי שמציע שירות המבחן. בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן ככתבה כלשונה, ובמקרה זה החלטתי לתת ביטוי עונשי (ולו חלקי) לחומרת המעשים שעשה הנאשם.

בשים לב לכלל הנסיבות שהובאו לעיל החלטתי לגזור על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן ששה חודשים, שירוצו בעבודות שירות במוסד רוחמה בכפר סבא, החל ביום 16.4.2015. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו באותו מועד בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות שב"ס רמלה.

ב. מאסר על-תנאי בן ששה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

ג. נאשם 1 יפצה את נפגעי העבירה, יעקב בסכום של 1,000 ₪ ומשה בסכום של 4,000 ₪. סכומי הפיצוי יופקדו במזכירות עד ליום 1.7.2015 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים שתמסור המאשימה תוך 7 ימים.

15. בעניינו של נאשם 2 לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי. נאשם 2 אמנם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, אולם האיש הסתבך כאמור בביצוע עבירת אלימות חמורה שנתיים בלבד לפני העבירה כאן, ומעבר לכך - ההתרשמות לפיה נאשם זה אינו בשל בטיפול, ועל כל פנים לא מצאתי כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו.

העונש שאגזור על נאשם 2 יושפע כמובן מעונשו של נאשם 1.

שקלתי את כלל השיקולים לקולה ולחומרה בעניינו של נאשם 2. חרף נסיבותיו האישיות (לרבות נושא הטיפול באם) לא מצאתי הצדקה למלטו מעונש המאסר לו הוא ראוי, ואני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן חודשיים, שירוצו בעבודות שירות בבית חולים בילינסון פתח תקווה, החל ביום 31.3.2015. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו באותו מועד בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות שב"ס רמלה.

ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

ג. נאשם 1 יפצה את נפגע העבירה, רון, בסכום של 1,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות עד ליום 1.7.2015 ויועבר לנפגע העבירה לפי פרטים שתמסור המאשימה תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.